

[Fiskeriministeren.]

med, at § 7 i saltvandsfiskerilovforslaget fra den formulering, den havde fået i det i 1950—51 fremsatte lovforslag, var blevet tilbageført til den gamle affattelse, og jeg vil gerne fremkomme med min motivering herfor.

Det er ganske rigtigt, som det er blevet sagt i dag, at i det oprindelige forslag var der optaget bestemmelser, der på forskellige måder begrænsede ålegårdsejernes rettigheder. De omhandlede bestemmelser, der ikke var ensbetydende med en ophævelse af ålegårdsretten, ville antagelig kunne være gennemført uden benyttelse af ekspropriationsreglerne — det går kammeradvokatens udtalelse ud på —, idet de kan betragtes som en almindelig regulering, som lovgivningsmagten til enhver tid kan foretage af ejendoms- og formuerettigheder uden udbetaling af erstatning. Vi kender ganske tilsvarende lovgivningsmæssige indskrænkninger i ejendomsrettigheder, uden at man derfor går til ekspropriation, fra byplanlovgivningen, fra bygge Lovgivningen og fra naturfredningslovgivningen. På alle disse områder har man lovmæssigt gennemført begrænsning af ejers adgang til udnyttelse af fast ejendom.

Det er imidlertid min opfattelse, at der i øjeblikket er en noget flydende grænse mellem indgreb i ejendomsretten, der kun kan ske ved ekspropriation, og sådanne almindelige indskrænkninger af rettigheder, som lovgivningsmagten kan foretage uden forpligtelse til erstatningsbetaling, og jeg vil gerne udtale det håb, at den nye grundlov, som vi nu arbejder med, vil kunne trække den grænse meget skarpere og klarere, end den er i øjeblikket. Det må vel desuden antages, at en fuldstændig ophævelse af ålegårdsretten uden udredelse af erstatning til ålegårdsejerne ville være i strid med bestemmelsen i grundlovens § 80, og det gør spørgsmålet endnu mere tvivlsomt. Hertil kommer, som det er understreget gentagne gange i dag, at det drejer sig om århundredgamle rettigheder, og den opfattelse, at det ville være ubilligt at indskrænke disse i væsentlig grad, kan derfor ikke afvises som ubegrundet. Jeg har i hvert fald den opfattelse, at det drejer sig om grundfæstede og vel erhvervede rettigheder, som jeg ikke har ønsket at stille forslag om at anfægte, hverken direkte eller indirekte.

Jeg tilføjer, at kammeradvokatens skrivelse af 19. marts 1951 på tre foliosider naturligvis står til disposition for de ærede medlemmer, enten man ønsker den oplæst her eller under den eventuelle udvalgsbehandling, ligesom jeg også skal tilføje, at

justitsministeriet er enig med kammeradvokaten i den konklusion, at den oprindeligt foreslåede lovparagraf kunne gennemføres, uden at der blev ydet erstatning til ålegårdsejerne. Men dette er, som man vil forstå, ikke afgørende for mig, og jeg har med tilfredshed hørt, at det radikale venstres ordfører, det ærede medlem hr. A. C. Normann, i virkeligheden er enig med mig i dette synspunkt.

Jeg må måske benytte lejligheden til samtidig at sige til det ærede medlem hr. A. C. Normann, at jeg har modtaget hans henstilling om under forhandlingerne angående Nordsøkonventionen at søge at presse mindstemålene op så meget som muligt for de andre nationer. Jeg modtager gerne denne henstilling, idet den ganske ligger på linie med min opfattelse af sagen.

I anledning af det ærede medlem hr. Damsgaards til mig rettede henstilling om ikke efterhånden at affolke fiskerikontrollen og -administrationen for folk med navigationsuddannelse vil jeg gerne oplyse, at bestemmelsen om antagelse af tjenestemænd ved fiskerikontrollen findes i saltvandsfiskerilovforslagets § 32, stk. 2, hvor der står:

„Tjenestemænd ved fiskerikontrollen skal udnævnes blandt dertil egnede fiskere eller særlig med fiskeriet kyndige mænd.“
Denne bestemmelse er omtrent ligelydende med bestemmelsen i den nugældende saltvandsfiskerilov, hvor der står:

„Tjenestemænd ved fiskerikontrollen skal såvidt muligt udnævnes blandt dertil egnede fiskere eller særlig med fiskeriet kyndige mænd.“

Indenfor fiskerikontrollen har man en række folk med navigationsuddannelse. Det skyldes, at fiskerikontrollen råder over en del skibsmateriel og skibe. Endvidere har fiskerikontrollens tjenestemænd ifølge den gældende praksis kunnet avancere til officersstillinger indenfor havundersøgelses- og redningsskibe. Allerede under hensyn til den forsvarlige varetagelse af skibstjenesten er det nødvendigt at have et passende antal navigationsuddannede personer, og ved fremtidig antagelse af personel vil man selvfølgelig også have dette forhold for øje.

To af de ærede ordførere, det ærede medlem hr. Chr. Christiansen og det ærede medlem hr. A. C. Normann, har ønsket i et udvalg at se nærmere på spørgsmålet om gældernes fredningstid, og det har jeg naturligvis ikke noget imod.

Til det ærede medlem hr. Chr. Christiansen vil jeg gerne sige, at ålekragerne desværre ikke sorterer under mig, men under min højtærede kollega landbrugsministeren, men